

Проглашење полуфиналиста је прича за себе. Стварно смо биле пресећне кад су међу полуфиналистима прочитали N1, шифру наше екипе, а међу најбољим дебатантима три од шест дебатаната бањалучке Гимназије: Марију, Невену и Јелену. Одмах смо се сјетиле да те дебате исто тако нисмо добро спремиле, и да од обиласка сарајевских дискотека ни вечерас нема ништа. А онда су Сања Влаисављевић и чланови staff-а одлучили да се „мало“ нашале с нама, па су нас пола сата убјеђивали да ће се и полуфинална и финална и суперфинална дебата одржати одмах, макар трајала до поноћи, јер се неки дебатанти морају одмах сутра вратити кући. Иако им у почетку нисмо повјеровали, Сања је била толико упорна, док није убиједила све у сали да неће напустити Академију до поноћи. Ипак су нас око 22.00 часа „пустили“. Коначно, психофизички исцрпљене одлазимо код Газде. Тамо стандардни чоколино и цедевита, на којима смо та три дана живјеле, и дефинитивно се „заразиле“ Газдиним инстант кухињским специјалитетима. То вече (или јутро) радимо на полуфиналној и финалној тези „Умјетничково дјело треба одвојити од његове личности“, са професором Пејашиновићем, до 5.00 ујутро (Марија чак до 5.30 – свака част!)

Дан 3. Полуфинална дебата против Гимназије Добриња. Били смо афирмација, и овај пут смо стварно, без лажне скромности, прегазили опонентску екипу. Наша аргументацијска линија добила је све похвале, тако да је пролаз у финале био очекиван. У добијању строго повјерљивих информација о финалистима, пресудну улогу одиграо је други члан дк *Castra*, Бојана Кеџман, која је искусним унакрсним испитивањем уз коју жалопојку, успјела навести суткињу да проговори, и тиме још једном показала своје дипломатске способности.

Прелазимо опет у рок клуб „Слога“, гдје треба да се одрже финална и суперфинална дебата. У финалу опет немамо среће и добијамо негацију, коју смо знатно слабије спремиле, тако да је највећи дио била импровизација. Пред унакрсно испитивање N1-A2, Марија је веома самоувјерено истурила. Наиме, на питање тајмера: „Требате ли вријеме за консултацију?“, Марија коментарише: „Не!... Шта сад иде? Моје унакрсно? Које унакрсно??? Немам га!!! (тајмеру): Минут и по!!!“ Онда је наступио физички напад на 3. члана, тј. мене, уз хистерично понављање: „РЕЦИ МИ ПИТАЊА! РЕЦИ МИ ПИТАЊА!“ Квалитет саме финалне дебате био је на прилично ниском нивоу,

али ипак екипа дебатног клуба „Castra“ побјеђује и онда наступу славље, честитање и... суперфинална дебата. Суперфинална дебата већ се традиционално дебатује на енглеском језику, како би се између шест најбољих дебатаната (послије теста енглеског) изабрала три дебатанта који ће представљати БиХ на свјетском такмичењу, које се ове године одржава у Словенији. У суперфиналној дебати Марија и ја се први пут налазимо у супротним екипама, баш ме она унакрсно испитује. Послије одличног наступа у овој посљедњој, и најтежој дебати, у екипу за свјетско такмичење улазе Марија Јокић, Лејла Ђукић из Сарајева и Весна Ђеранић из Бијељине.

Послије дебата следи најбољи дио боравка у Сарајеву: слатичарна (у којој су нас препознали конобари који су гледали ТВ дебату из новембра), Меркатор и дискотека Лабиринт. Журка до ујутро. **Дан 4.** Повратак у Бањалуку. Опраштање од домаћина и размјењивање телефона и уговарање нових дружења. Послије исцрљујућег рада и „осцилација“ у расположењу, ипак остаје добар осјећај, пријатељства и лијепе успомене.

Јелена Јокић III₈

Манифестација гимназијалаца

30. марта 2003. године у Народном позоришту РС одржана је врло значајна манифестација за нас гимназијалце. Наиме, обиљежена је годишњица рада сајта www.znanje.org, за чије је оснивање главни „кривац“ професор Жељко Грбић. Презентовано је и 5 мултимедијалних CD-ова. Ове вечери су представљене и пјесме младог, талентованог пјесника Огњена Радовића (IV₇) који је прије годину дана објавио збирку пјесама „Наруквица вјетрова“. Он је те вечери интерпретирао пјесме Васка Попе режирајући низ врло необичних представа које су изводили ученици II и IV разреда. Дивна музичка подлога и занимљиви плесни мотиви допринијели су да доживљај стихова буде потпун и за сваког појединца различит, а истовремено да допринеси нашем духовном богатству. Ово вече је заиста било посебно, лијепо, необично, својствено гимназијалцима који су још једанпут доказали да заиста има много лијепих ствари и истинских животних вриједности на које можемо указати и које можемо пружити нашем граду, нашој средини, будућности...

Татјана Вучић II₃